

JOSEP MARIA FORNÉ I FEBRER\*

## Pel Museu Diocesà de Lleida



**A** final del mes d'agost arribava l'hora d'acabar la campanya de recollida de signatures per una solució enraonada (en el sentit ple de la paraula: feta amb raó i justa) a través dels mitjans de comunicació escrits de Ponent.

Podem dir que ha arribat la fi d'una primera etapa d'aquesta campanya. S'hi han adherit 68 entitats i associacions de Ponent i de tot el país. A més, hem recollit unes mil cinc-cents signatures que han de servir per donar suport a les iniciatives que duen a terme les institucions. La societat civil hi fa la seva contribució.

Ben segur que, en aquest afer, tots hem comès errors. Potser la Generalitat no va fer costat a les iniciatives que la Paeria va plantejar en el seu moment. Potser la Paeria no va tenir prou visió de país i de la capitalitat del territori. Potser el Bisbat no va saber tenir una actuació prou contundent sobre la divisió de la diòcesi. Potser la societat civil ha actuat massa tard i amb timidesa. Potser, potser..., però el que cal és mirar endavant; mirar enrere només ha de servir per aprendre dels errors i no per recrear-nos-hi.

En aquest sentit, des d'Òmnium Cultural del Segrià continuarem treballant perquè aquest patrimoni que ens volen fora de Lleida no se'n vagi. I sobretot que el símbol que suposa aquest patrimoni no s'esborri. Creiem que és una barbaritat plantejar el trasllat d'aquestes peces, perquè no és veritat que estant a l'Aragó estaran més a casa seva. La Franja és a casa seva en aquestes terres, amb les quals l'uneixen llengua, història (i no breu) i comunitat humana. Tots plegats fem el Ponent.

Com diu el cantant de Xàtiva, "qui perd els orígens, perd identitat". Quan es demana que marxin les peces d'origen de la Franja del Museu de Lleida, diocesà i comarcal, és que en volen esborrar els orígens. Aquestes peces són a Lleida no per espoli, sinó per donació, compra o dipòsit, i sempre dins la mateixa diòcesi que ha durat vuit-cents anys i que un decret ha esborrat. El fet és que volent fer perdre els orí-

gens de la Franja, li volen fer perdre la identitat o, cosa que és igual, canviar-ne la identitat. Tal com pressionen els mitjans de comunicació i la força que té el poder legalment constituït (fronteres autonòmiques) fan, en part, comprensibles els problemes identitaris d'aquest territori allargassat de nord a sud. Però la veritat és que la història i la relació entre banda i banda de la frontera autonòmica són testimoni d'una mateixa identitat. Resultarà que ara que esborrem les fronteres estatals, en reforcem unes altres. La noble personalitat aragonesa fa un mal negoci reforçant les seves fronteres administratives, sinó és que amb això vol afeblir la nacionalitat catalana.

Critiquem que els estats vulguin homogeneïtzar culturalment els seus territoris perquè així n'ofeguen les realitats plurinacionals. Però, també hem de reconèixer que la societat contemporània ha fet esdevenir plurals les mateixes nacions, amb estat o sense. La mateixa nació catalana ha de reconèixer la seva diversitat i pluralitat, la qual cosa no és fàcil. Si la comunitat autònoma de l'Aragó pretén fer aquesta homogeneïtzació en el seu territori, amb accions com aquesta i empena per un estat "autonòmic" que ja li va bé, s'equivoca. Aquesta i més raons, a vegades un xic més fosques, han pogut

fer que reclamin un patrimoni i una reorganització de les diòcesis, que per cert no demanen en altres punts de la seva comunitat.

Així, doncs, no és tant la possessió d'uns béns allò que ens ha de posar a la defensiva, sinó el que signifiquen. Més enllà de les diferents posicions ideològiques que puguem tenir les entitats i les institucions de banda i banda del límit autonòmic, cal que ens uneixi la voluntat de mantenir una memòria i una voluntat de ser. La jerarquia eclesiàstica ho hauria de tenir en compte.

De primer moment hem volgut sensibilitzar i conscienciar lluitant per un patrimoni i un museu que ha de ser tot un símbol. Continuarem treballant-hi.

*"La veritat és que la història i la relació entre banda i banda de la frontera autonòmica són testimoni d'una mateixa identitat."*

\*Òmnium Cultural del Segrià